

Badminton

OFFICIELT ORGAN FOR DANSK BADMINTON FORBUND

★ 1
NUMMER
JANUAR 1951
3. ÅRGANG

DUNLOP
MAXPLY

Silver

Queen's

Meteor

VICTORY

Silvershaft

En god ketcher er en betingelse for et godt resultat, derfor skal den vælges med omhu. Crome & Goldschmidts sportsafdeling har et meget stort udvalg i de kendteste udenlandske mærker vi har også den ketcher De søger.

SPORT
CROME & GOLDSCHMIDT
SPORT

Redaktion

Knud Lunøe (ansvarshavende),
P. Andersensvej 3, København F.
Telefon Gothåb 1952 y
Giro 28677

Jørgen Bach,
Harald Jensensgade 2, København SV
Telefon Valby 2888

✱

Abonnementstegning og ekspedition

Knud Lunøe

✱

Annoncetegning:

Jørgen Bach

✱

Badminton udkommer hver den 5. og
20. i måneden

Stof, der ønskes optaget, bedes indsendt
senest 10 dage forinden

✱

Årsabonnement kr. 8,00
16 numre

✱

Eftertryk kun tilladt med
kildeangivelse

✱

Tryk:

Behrndt & Co., Aaboulevard 43,
Telefon Nora 9511

✱

Medarbejdere ved dette nummer

William Bach, J. Frank Devlin, N. P.
Kristensen, Arve Lossmann, Henning
Nielsen og F. M. Jensen Gru.

✱

Indhold:

Drengene var de bedste	4
Trine	4
Nej — til Malaya?	5
Bedre herre-double	6
Badminton på Bernstorff	8
Små fjer	8
For en gangs skyld	9
1. divisions resultater	10
Officielle meddelelser	11

✱

Forsidebilledet:

Forsidebilledet tegnet af Brøgger Jensen:
Vibeke Nørrekjær, BBK, Grethe Ham-
mel Jensen, VBC, Hanne Jensen, RBK,
Bjørn Holst Christensen, ABC, Jesper
Sandvad, SIF, Finn Kobberø, KBK, Sol-
veig Finneberg Sørensen, ABC, Kirsten
Jensen, KBK, Robert Kruse, SIF, An-
nelise Petersen, BBK, Lili Lund, KBK,
og Rosita Olsen, KBK.

HILSEN I ANLEDNING AF

Nytåret

Et blad i årenes kalender er atter blevet vendt. Året 1950 er til ende, og tærskelen til 1951 er netop passeret. Indenfor en idrætsgren af den størrelse og med en så omfattende virksomhed, både indenlandsk og udenlandsk, som dansk badminton har, vil der efter et års forløb altid være masser af begivenheder og tildragelser for erindringen at søge tilbage til. Året 1950 var ingen undtagelse. Med hensyn til internationale forhold går tankerne tilbage til Glasgow, hvor danske spillere stillede op mod et kombineret hold af de bedste spillere fra England, Skotland og Irland, til Leicester, hvor der spillede landskamp mod England, og til London, hvor talrige danske spillere tog del i All England mesterskaberne. Endvidere under internationale arrangementer herhjemme til landskampen mod Sverige, til vor åbne, internationale turnering samt til den for første gang for nylig mod Sverige afholdte uofficielle holdkamp for herrer alene. Allesammen betydningsfulde sportsbegivenheder, hvor vore spillere som så ofte før prydede Danmarks navn med ære. Hertil kommer så alle de interne foretelser som danmarksmesterskaberne, den nye danmarksholdturnering, mesterskaberne og holdturneringerne i kredsene, åbne mesterskaber og turneringer i klubberne og meget andet. Blandt nyere ting på arbejdsmarken vil erindringen for 1950 også hæfte sig ved den udvidede uddannelse af instruktører, som blev påbegyndt, og hvis betydning man knytter gode forhåbninger til.

Bag alt dette ligger en stor, energisk og yderst fortjenstfuld indsats af såvel spillere som instruktører, dommere og ledere til fortsat fremme for vor idræt.

Når bortses fra de ret tyngende økonomiske byrder, som også badmintonspillere udøver og arrangører må slås med, og som sikkert for tiden er en tilgangsbegrænsende faktor, kan vi indenfor dansk badminton kun se tilbage på 1950 med tilfredshed og glæde.

Og retter vi så blikket fremad, ja, så kalder atter i 1951 endog meget store opgaver og begivenheder på danske badmintonspillere. Rejser til England, Skotland, Irland og Sverige vil snart stå for døren, men overskyggende alt i det nye år er jo kommende sommers verdensturné til fjerne sydafrikanske egne. Selv om idrætten i sig selv er og skal være det centrale, kan man kun glædes over —

ja også være lidt stolt over — at dansk badminton byder sine udøvere mulighed indenfor Dansk Badminton Forbund af en sådan art, at der opnås begribende minder for hele livet.

Det hænder, at man ser betragtninger fremsat vedrørende badmintonspillets standard i dag sammenlignet med dets standard for 10—15 år siden. Intet herom kan siges med sikkerhed, thi intet herom kan bevises. Når jeg ved indgangen til det nye år skal fremsætte et ønske, skal det være dette, at den dygtige og talentfulde ungdom, som dansk badminton i dag kan glæde sig over at besidde, ja besidde i større antal end før, gennem energisk og villende indsats vil sørge for, at dansk badmintons standard altid er højere i dag end den var i går.

Op hermed beder jeg alle spillere, dommere, instruktører og ledere m. fl. indenfor Dansk Badminton Forbund modtage min hjertelige hilsen med ønsket om et

GLÆDELIGT NYTÅR!

N. P. Kristensen.

Trine

Det har længe været kendt, at badminton er sporten, som kan udøves af folk i så at sige enhver aldersklasse. Den 27. dec. 1950 fyldte fru Cathrine Jensen — kaldet Trine — 60 år, og selv om dette er en anseelig alder på en aktiv sportsudøver, var der dog ikke noget at bemærke i et blad som dette, hvis ikke Trine indenfor badminton havde sin egen beundringsværdige historie. I 1930 deltog Trine i Social-Demokratens turnering i damedouble og vandt denne række. Siden har hun deltaget i og vundet et utal af turneringer, og så sent som i 1947 vandt hun damedouble-pulje 2 i BK Søborgs åbne B-turnering.

Trine er medstifter af BC „Kvik“, København, i hvis bestyrelse hun har været medlem i en halv snes år. Trine spiller i dag på sin klubs 1. hold og passer sin træning flittigt, idet hun har time tre gange ugentlig.

Dette var en lille hverdags-historie, en historie med en egen charme og en historie, som kan virke som propaganda for vor sport.

Drengene var de bedste

Efter at have overværet ABCs åbne turnering for juniore og ynglinge i dagene kort før jul var der mange badmintonfolk, der brugte udtrykket „over middel“ om de unge spilleres kunnen, og samtidig gav de sig til at tænke på, at hvis disse spillere i årene frem efter skal være med til at danne vore internationale hold, og især til at forsvare vore farver i den verdensomspændende Thomas cup turnering, så står vi tilsyneladende godt rustet til disse kommende dytter.

Der er dog en afgørende ting, man må tage i betragtning, og det er erfaringen for, hvorledes det før er gået. Desværre kan den ikke give os medhold i vor optimisme, hvad de følgende linier vil anskueliggøre.

De mennesker, der har fulgt denne turnering gennem årene, kan f. eks. prøve at huske en 6—7 år tilbage og navne som John Sølvtorp, Erik Andersen, Palle Ellestad, Uffe Mohr, Ove Eilertsen, Niels Graeffe, Bent Christensen og endnu mange flere var de dominerende spillere i denne ungdomsturnering, og man satte store forventninger til dem, og hvad blev der så af dem? Bevares, mange af dem er nu mesterrækkespillere med flere turneringssejre i B- og A-rækken, de spiller flere en stor rolle rundt omkring i klubberne, men uden at være nået videre, når man ser på mesterrækketurneringer og repræsentation på landshold og lignende.

Af ca. 30 lovende mandlige spillere i de sidste 10 år er kun ca. 5 blevet til noget virkeligt inden for toppen af dansk badminton, det er et ret stort frafald, og der er mange grunde dertil, som det ikke her er muligt at komme ind på. For pigernes vedkommende er det overraskende lige modsat, idet de næsten alle har indfriet de forventninger, som man for år tilbage satte til dem.

Med andre ord, man bør være forsigtig med at spå om, hvorledes dette års unge vil udvikle sig og kun håbe, at de i fremtiden vil gøre vor erfaring til skamme.

Som bekendt er turneringen delt i to aldersklasser, nemlig fra 14—16 år og 14—18 år. I førstnævnte række er der mange, som for første gang er ude og prøve deres evner for et større auditorium, og det satte som ventet en lille smule nervøst præg over indsatsen. Her var det især drengene, man lagde mærke til, og blandt disse var der to med

meget store anlæg, nemlig Bent Albertsen, SIF, og Finn Kobberø, KBK, de vandt herredouble uden at afgive mere end 10 points i noget sæt, og mødtes i mixeddouble-finalen, hvor Hanne Jensen, RBK, og Finn Kobberø, KBK, vandt over Kirsten Jensen, KBK, og Bent Albertsen, SIF, i en ret mat tresæts kamp.

Af andre par i herredouble-række skal nævnes finalistparret Henning Jørgensen, ABC, og Robert Kruse, SIF, der spillede et friskt og pågående spil, der let skaffede dem en finaleplads, hvor de dog måtte bøje sig for modpartens større teknik og sikkerhed.

Der er endvidere grund til at nævne to seje jyder, Svend Thomsen og Jørgen Brix Steby, Triton, Aalborg, de havde povet den lange rejse over Kattegat, og de gjorde en god indsats ved at vinde to kampe, og først tabte i semifinalen. Det er glædeligt, at der også findes badmintonungdom i provinsen, der vil yde noget for at dygtiggøre sig.

Der er ikke for at være uhøflig, at pigerne er nævnt til sidst, men rent evnemæssigt lå de noget under drengene. Vindere i damedouble blev Annelise Petersen, GBK, og Hanne Jensen, RBK, som i finalen slog Solveig Finneberg-Sørensen, ABC, og Kirsten Jensen, KBK, i en livlig tresæts kamp. Sidstnævnte pige viste iøvrigt gode takter, idet hun også i mixeddouble-finalen, til trods for et nederlag, afslørede en god forståelse af spillet.

I ældste række må vi afgjort begynde med pigerne, idet der her dukkede to meget store talenter op, nemlig vindere i damedouble Toni Kurt Petersen, CBK, og Grethe Lymark, GSB. De overraskede ved at vinde rækken uden besvær og viste noget af det, som man savner hos mange af vore ældre og mere erfarne spillere, nemlig slagkraft, der er kombineret med omtanke. Deres modstandere i finalen var favoritparret Grethe Hammel Jensen, VBC, og Vibeke Nørrekjær, BBK, tallene blev 15-9, 15-2.

For drenge 14—18 år lå Jesper Sandvad, SIF, og Bjørn Holst-Christensen, ABC, i en klasse over de øvrige, idet de sammen vandt herredouble-rækken og mødtes i finalen i mixeddouble. Disse to drenge stillede man meget store forventninger til også med henblik på fremtiden, lad os håbe, at de ikke skuffer, særlig fordi de netop sætter tekniken i høj

Fortættes side 6

NEJ - TIL MALAYA?

Badminton er en amatøridræt, men en udenlandsrejse er dog så stort et gode, som alle badmintonspillere i hele Danmark er med til at betale, at man kan tillade sig at stille fordringer til dem, som ønsker at få andel i dette gode.

Den sidste tids diskussioner om udtagelse af landshold, unødvendigheden af konditionstræning m. m. har givet mig lyst til at sige nogle ord om disse emner, samt om andre, der falder i tråd hermed, men det bliver nødvendigt at understrege, at det er mine private meninger, jeg fremsætter, og for hvilke jeg hæfter alene.

Med stærke skridt nærmer vi os den tid, hvor udtagelsen af spillere til de store rejser (All-England, Syd-Afrika og senere Thomas Cup) skal finde sted og dermed stilles DBFs spilleudvalg overfor den uhyre vanskelige opgave, ud af et antal næsten lige stærke spillere at skulle finde de 4 eller 5 (måske 6), som det kommer til at dreje sig om, og lad det være sagt med det samme, at ligemeget hvad dette udvalg gør eller ikke gør, så vil det være forkert ud fra den kendsgerning, at *„Alt hvad der er i overensstemmelse med vore personlige ønsker, forekommer os sandt. Alt, hvad der ikke er det, gør os rasende“*.

Tidligere var det efter min mening lettere at udtage spillere — der var nogle få spillere, som i styrke var deres konkurrenter så meget overlegne, at der aldrig var tvivl — men det er anderledes nu, mange flere spillere er af næsten samme styrke, så det kan blive nødvendigt at opstille ganske bestemte regler, der skal overholdes for at blive udtaget til så vigtige repræsentationer som ovenfor nævnt. Det kan ikke være således, at spillerne tuler rundt og gør, hvad der er behageligt for dem selv, for så på en bestemt dag, hvor udtagelsen finder sted, at være i stand til at hævde sig, medens de måske den næste dag ikke vil være i stand til at gøre det samme, for slet

ikke at tale om næste dag igen —. Når der f. eks. skal ofres 60.000 kr. på at sende et hold til Malaya, må det ikke være tilfældigheder, der afgør, hvem der skal afsted, der må kun sendes spillere, om hvem man med sikkerhed ved, at de er på det højeste af deres ydeevne, og at denne ydeevne er konstant; der må ikke være plads til off day eller andre undskyldninger. Sikkerhed, sikkerhed og atter sikkerhed må kræves, når så mange penge står på spil, penge, som vi alle er med til at betale — og kan denne sikkerhed ikke skabes, så giver jeg ikke min stemme til en Malaya eller anden kostbar rejse, derfor garanteres.

Denne sikkerhed kan opnås af enhver spiller, men det koster afsavn af tid, glæder o. m. a., man må gøre op med sig selv, inden man går ind for opgaverne. Kan jeg gennemføre den hårde træning? Hvis ikke, så lad være, derfor er du jo alligevel en god sportsmand.

Sikkerhed opnås gennem træning, træning under kontrol af spilleudvalget, hvis pligt det er at følge træningen, således at tilfældigheder er udelukket ved udtagelsen, systematisk opbygning af konditionen, så den er på sit højeste, når det er nødvendigt, og så selvfølgelig spilletræning, men ikke spilletræning, som vi hidtil har kendt den, hvor man en enkelt eller to aftener kalder spillerne sammen, for derefter at sætte holdet. Det er ikke en helt retfærdig måde at gøre det på, og træning er det slet ikke.

Spilletræning skal ligesom konditionstræning foregå over et længere tidsrum, det skal være en langsom opøvelse i de enkelte slag, således at den fuldkomne sikkerhed opnås.

Det bliver DBFs opgave at skaffe et spillested, hvor både konditions- og spilletræning kan foregå sideordnet, og kun for de spillere, som vil gå 100 % ind for opgaven. Kan vi nå dertil, har vi sikkerhed for, at udtagelserne ikke beror på tilfældigheder, og så kan vi være bekendt at sende et hold til Malaya, selvom det koster 60.000 kr., fordi vi inderst inde føler den tilfredsstillelse, at intet mere kan gøres. Taber vi, så er det fordi vore modstandere er bedre, og det er ingen skam at tabe til en bedre mand, men det er en skam at tabe, fordi man har sløset med sin træning.

William Bach.

HVEM BLIVER DET?

København skal finde sin repræsentant til DH-turneringens oprykningsrække

Der har kun meldt sig tre klubber til kampen om Københavns plads i oprykningsrækken til Danmarks-turneringen. De tre klubber er: Frederiksberg Badminton Klub, KFB Badminton Klub og Charlottenlund Badminton Klub.

Turneringen spilles som Cup-turnering efter Danmarks-turneringens propositioner. Hver match omfatter 16 kampe med 4 damer og 4 herrer, som hver spiller 3 kampe, een i hver kategori.

Resultatlister indsendes som sædvanligt til E. Randholt, Reersøgade 17, Ø.

Kampene afvikles således:

FBK 21. jan.	}
KFB 21. jan.	
CBK 28. jan.	

Førstnævnte klub er arrangør og skal som sådan stille hal til rådighed.

Turneringen har utvivlsomt fået et mindre omfang, end man kunne vente i første omgang, og tidligere forlyden-der om, at København i løbet af fire år ville være enerådende i D-H turneringen afkræftes på det stærkeste af ovenstående, især da det må betragtes som højt tvivlsomt, om nogen af de ovennævnte klubber kan klare sig i konkurrencen med provinsens bedste. Når man husker på, at provinsens stærkeste repræsentanter er klubber som Nykøbing F. og Triton, Aalborg, behøver man ikke at være profet for at forudsige, at København højest har chance for endnu en klub i den fine række.

Bedre herre-double

Redaktionens note: Nedenstående artikel er en oversættelse fra det amerikanske badminton magasin Bird Chatter. I det amerikanske blad begrundes artiklen med, at den skal søge at give de amerikanske Thomas Cup-aspiranter en bedre forståelse af herredouble-taktiken, så USA ikke som sidst taber alle herredoubleturneringerne til Malaya. Med de sidst sete danske herredouble i frisk erindring kan man vist roligt sige, at der også her til lands må gøres noget for at fremme herredouble-spillet, og hvis denne artikel kan være medhjælpende hertil, er formålet med oversættelsen nået. At artiklens forfatter er ingen mindre end selve J. Frank Devlin, gør den ikke mindre interessant. Devlin var All-England-mester i single fra 1925 til og med 1929 og igen i 1931. Endvidere var han sammen med G. S. B. Mack indehaver af herredouble-titlen i samme turnering i 1926—27 og 1929—30 samt af mixeddouble-titlen i 1924—25—26—27 og 1929.

I S. M. Massey's bog „Badminton“ fra 1911, som jeg tror er den ældste bog om spillet, begynder kapitlet om herredouble således: Få vil benægte, at første klasses herredouble er det smukkeste at iagttage, i alle tilfælde er det det hurtigste spil. For at få succes i herredouble må tempoet forceres. Sagt på en anden måde: „angreb er det bedste forsvar“. Angrib din modstander fra først til sidst, slå hårdt og vent så til chancen er der.

S. M. Massey vandt det første All-England doublemesterskab i 1899 og var enten vinder eller finalist i otte af de følgende ti år. Han deltog i ethvert mesterskabsstævne indtil sin død i slutningen af 30'erne og var uomtvistelig en af de mest respekterede badmintonkritikere.

Sir George Thomas, som vandt All-England double-titlen ni gange i en periode på 20 år, siger i sin bog „The Art of Badminton“: — Jeg sætter min lid til angrebsmetoden ... og smashen må være hovedangrebslaget. Værdien af det stadige angreb blev demonstreret af double-vinderne af All-England i 1922.

Det er næppe nogen overdrivelse at sige, at hver gang en af spillerne fik ram på bolden, slog han hårdt, og en mere dræbende angrebsform har jeg aldrig været vidne til.

Min makker, afdøde G. S. B. Mack, Irland, var en meget fin doublespiller. Skønt han havde en god og hård smash, brugte han den ikke meget, men force-rede altid spillets tempo ved at gå bolden i møde — aldrig ventende til den kom til ham. Ved at tage bolden over

nethøjde hver gang det var muligt, beholdt vi angrebet.

Jeg iagttog herredoubleturneringerne i Baltimores nationale mesterskaber 1950, og der var to ting, der slog mig. For det første løb spillerne for hurtigt og for nær til nettet, når de ønskede at dække det. Alt for mange spillere servede og fulgte med det samme bolden til nettet, hvorved de øjeblikkelig havde indtaget en „for og bag“ opstilling. Serven i badminton, ligemeget hvor nøjagtigt den er afgivet, kan imidlertid aldrig blive et angrebsslag, og når serveren søger frem til nettet umiddelbart efter servens afgivelse, bringer han sin side i en ufordelagtig position ved at indtage en angrebsopstilling uden at have angrebet. Jeg

J. Frank Devlin

tror ... og jeg ved af erfaring, at under spillet, hvor den ene spiller har angrebet i form af et smash, skal hans makker „søge frem“, så han er parat til at dræbe enhver kort returnering. Men at indtage en stilling ved nettet — ofte endda for nær nettet til at kunne få frie bevægelser — ved makkerens første smash eller ved ens egen serv er kun at ødelægge chancerne for ens egen side, hvis der ikke returneres enten med en netbold eller en bold, der giver makkeren lejlighed til at smashe.

For det andet, og ikke mindre notabelt, syntes herredouble-taktiken at bestå af dropbolde og for mange netbolde.

Der blev ganske vist brugt et ikke ringe antal smash, men tendensen til at cut'e dette slag formindskede boldens fart og gjorde det lettere at returnere.

For ofte blev bolde, som kunne være blevet ramt hårdt, returneret som en netbold, og spillet forekom til tider langsomt og broderet.

Vi har nu i nogle år haft en defensiv periode. De bedste amerikanske single-spillere: Dave Freeman, Carl Loveday og Marten Mendez, har alle været fæ-

nomenalt hurtige, yderst nøjagtige og med et jernhårdt forsvar, men jeg tror ikke, at nogen af dem kan betegnes som „store“ doublespillere. Ingen af dem har en smash, der tåler sammenligning med Dick Birchs (Canada) eller Wynn Rogers (Californien). Selv om ingen spiller skal sætte sig som mål at dræbe bolden hver gang, er det af yderste vigtighed i en første klasses herredouble at angribe og beholde angrebet. Deres chance for at score afhænger mere af boldens fart, end om bolden er placeret uden for modstanderens rækkevidde, idet et godt fodarbejde og en god opfattelsesevne vil gøre det muligt at dække praktisk talt hele banen.

Jack Purcell, den store canadiske spiller, havde fart i sine slag, en fin smash og var desforuden meget opfindsom. Den badmintonskole, hvortil han og jeg hører, og af hvilken Dick Birch er et yngre medlem, fremtvang åbninger i spillet og scorede points i doubleturneringerne ved meget hårdt spil, der fik bolden til at gå med lynets fart fra modstander til modstander. Vi havde, tror jeg, en meget hårdere smash end doubleparrene nu om stunder.

Hvis vi skal have Thomas Cup pokalen tilbage fra Malaya, er jeg overbevist om, at vi må gøre vort spil hårdere, og lad mig med det samme pointere, at det er meget mere udmattende kun at slå blindt på sin modstander, og mod et første klasses par betyder det spild af energi.

Smashene skal være hurtige, men også meget akkurate, enten ned midt på banen eller ned langs sidelinierne. De vil blive returneret, ja en del af dem, men hvis De forcerer tempoet, vil usikkerheden hos modstanderne til sidst fremtvinge den afgørende bold, og De har opnået, hvad De ønskede.

Drengene var de bedste

Fortsat fra side 4

sådet, i modsætning til den spilleform, som i de senere år har haft så stor en fremgang, den såkaldte „møverstil“, som vi i fremtiden godt kan undvære. Mixed-double finalen vandtes af Vibeke Nørreklær, BBK, og Jesper Sandvad, SIF, over Grethe Hammel Jensen, VBC, og Bjørn Holst-Christensen, ABC, med de mærkelige cifre 15-9, 1-15, 15-3.

For første gang var turneringen international, idet der også var svenske par med, dog uden at gøre sig særlig bemærket, men det skal sikkert ikke tage mange år, før vi også i juniorbadminton har fået en „arvefjende“.

Sjælland

Tal ikke om stagnation indenfor badminton, i hvert fald ikke under Sjællandskredsens domæne. De individuelle mesterskaber har således i år ti procent flere deltagere end tilfældet var sidste år. Sidst var deltagerantallet 533, i år tæller rækkerne ialt 593 deltagere. Mesterskaberne løber af stabelen søndag d. 7. januar, og slutkampene spilles i hallen i Hillerød søndag den 11. februar.

Sverige

Sveriges-mesterskaberne er nu fastlagt til afholdelse i Kungshall i Göteborg i dagene 16.—18. februar, medens Malmö skal stå som arrangør for landskampen Sverige—Danmark i foråret. Göteborg bliver også skueplads for to store begivenheder i foråret, idet Ørgrytes åbne mesterskaber løber af stabelen 13. jan. Til disse mesterskaber er bl. a. foreløbig anmeldt Poul Holm, Aase Schiøtt Jacobsen, Kirst. Thorndahl, Per Nielsen (vinder af herres. 1950) og Arve Lossmann.

New Zealand

For første gang siden indstiftelsen af „Whyte Trophy“ i 1938 vandt New Zealand i år over Australien, og det endda så stort som 12-4. Mange af kampene var meget lige, og resultatet kunne i adskillige tilfælde være blevet lige det modsatte.

Jeff Robson, N. Z. Davis cup tennis-spiller, formåede i denne sin fjerde sæson som badmintonspiller at vinde over Alan McCabe, Australien, som har været mester fire gange i sit hjemland.

Sportspræmier
Oluf Johansen, Blaagaardsgade 2

Glædeligt nytår

BEHRNDT & CO.

ØNSKES AF

Sjællands
Badminton
Kreds

Helsingør
Badminton
Klub af 1940

Aarhus
Badminton
Klub

Horsens
Badminton
Klub

Jyllands
Badminton
Kreds
ønsket godt nytår.

— Bolden med det blå bånd.

Aalborg Badmintonklub

sender alle medlemmer samt øvrige badmintoninteresserede, specielt indenfor Nordjydsk Badminton Distrikt, ønsket om et glædeligt nytår med tak for det gamle.

*Sports
Huset*

Aaboulevard 18

Bornholms
Badminton
Kreds

Rønne Badminton
Klub

Nykøbing Falster
Badminton
Klub

Lolland-Falster
Badminton
Kreds

SMÅ FJER

Kun interesse

At vor interesse for malayisk badminton derovre modtages ikke blot med opmærksomhed, men med en vis skepsis, fremgår tydeligt af den malayiske presse, hvor vi falder over følgende lille opsats:

„Danskerne er meget ivrige efter at sikre sig nyheder vedrørende malayisk badminton. De ønsker blandt andet at vide, om Wong Peng Soon stadig er den bedste spiller i Malaya samt at få opgivet navnene på de spillere, som har nået hans standard.”

„Hvorledes klarede Thomas Cup spillerne sig i de sidste turneringer, og hvad blev tallene, med hvilke de slog de „up-and-coming” spillere eller hvor stort blev disse slægt?”

Videre skrives der: „I et brev til en af Kuala Lumpurs officials spørger det danske badminton magasin efter avisudklip angående badminton i Malaya, idet sådanne udklip er af stor interesse.”

„Danskerne kender Thomas Cup spillerens standard, og ved hjælp af resultaterne fra avisudklippene kan de (danskerne) danne sig et begreb om de malayiske topspilleres styrke.”

„I brevet fra Danmark spørges der også efter billeder af Wong Peng Soon, Cecilia Samuel og andre. — De (det er stadigvæk den malayiske avis, vi citerer) ønsker at gøre deres spillere fortrolige med deres eventuelle modstanderes ansigter inden Thomas Cup turneringen i 1952.”

Overfor sådan mistro kan man kun trække på smilebåndet og svare: „Kære malayiske Sherlock Holmes, du er helt galt afmarcheret (dette er misforstået interesse), her på pladsen spiller vi badminton — vi sidder ikke og sysler med små avisudklip for at se, om det malayiske billedlotteri kan gå op.

Nu forstår vi (redaktionen) bedre, hvorfor korrespondancen med Malaya pludselig gik i stå. — Men det er en dårlig ræv, der ikke har to udgange, derfor er vi i stand til at bringe ovenstående!

Billedligt no shot

Vi kan alle sammen komme til at slå et „no-shot”, og billedligt talt kan det samme ske for en dommer. Tænk over dette, når de ryster på hovedet af dommeren — han vil lige så nødtigt som De „slå et dårligt slag”, men det kan jo hænde for selv den bedste.

Badminton på Bernstorff

Stadsarkivaren i Malmø, hr. Leif Ljungberg, fortæller i *Svensk Badminton Sport* om følgende interessante iagttagelse, han har gjort på en af sine rejser:

Mina semestervægar førde mig sist-lidet år bl. a. til Eidsvold, någon timmes bussresa norr om Oslo. Eidsvold har ett järnbruk, dom man i hävderna kan följa till 1600-talets början, men det er ej detta, vilket gjort namnet känt vida omkring i världen.

I järnbruket vackra huvudbyggnad hölls i februari i 1814 det riksmöte, vilket — trots fredan i Kiel — förklarade Norge självständighet och uppdrog regeringen åt prins Kristian Frederik dedermera dansk kung under namn Kristian VIII. Här hölls även den riksför-samling, som utarbetade Norges grund-lag, „Eidsvoldsförfattningen”, dagteck-nad den 17. maj nämnda år.

Eidsvoldsbygningen är numera mu-seum, vari finns många minnen från de historiska dagarna 1814, bl. a. et vär-difullt porträttgalleri.

Som jag gick där och strövade, föll min blick på en målning föreställande kung Fredrik VII — Carl XV:s vän och samtidig — som ung prins. Målningen är utförd av en kaptanen Munch år 1814 i parken utanför Bernstorffs slott. Prinsen var son till förenämnde Kristian Fredrik, vilket förklarar, att målningen finns på Eidsvold. Det er emellertid icke det förhållandet, som i dette sam-menhang är av intresse. Nej, det er prin-sen — han är 6 år gammal — är av-bildad med fjäderboll och racket i hän-derna. I t. ex. Nordisk Familjeboks sportlexikon läser man, att danskarna på 1920-tallet blevo pionjärer for badmin-tonspelet i Norden. Måhända har ett liknande spel utövats där långgst tidiga. Huruvida man redan 1814 kan tala om „spel” i våra dagars bemärkelse är mig ej bekant, men att det då har varit känt som et tidsfordriv för barn vågar mann at döma av målningen i fråga väl ända förmoda.

Helt til Odense

Der har været en del røre om Danmarks-mesterskabernes afholdelse udenfor København. Det kan derfor sikkert interessere at se, hvordan USA fordeler spillestedet for sine nationale mesterska-ber, idet man ikke må glemme, at der her er tale om afstande, der både 20 og 30 gange overstiger hvad vi kan komme ud for her i landet:

1937 Chicago, Ill.	1943 ikke spillet.
1938 Philadelphia, Pa.	1944 ikke spillet.
	1945 ikke spillet.
1939 New York, N. Y.	1946 ikke spillet.
	1947 Los Angeles
1940 Seattle, Wash.	1948 Waco, Texas.
1941 Cleveland, Ohio.	1949 Chicago, Ill.
	1950 Baltimore,
1942 Durham, N.C.	Md.

Bare det var os!

At matchen i Glasgow den 12.—13. marts mellem et kombineret hold fra Storbritannien og et dansk hold imødeses med den allerstørste interesse fra engelsk side ses bedst af den meddelelse, der er indløbet hertil, i hvilken der allerede nu, ca. to og en halv måned før

kampenes afholdelse, meldes om udsolgt hus til to af de tre afdelinger, over hvilken matchen spænder. Når hertil føjes, at hallen, hvori kampene skal afvikles, kan rumme ca. 3500 tilskuere, er det vist ikke for meget sagt, at danskerne har et godt ry i England.

„For en gangs skyld”

AF
WM BACH

I Gentofte Badminton Klubs medlemsblad for december har „B. P.” skrevet en artikel: *Udtagelse af landshold m. v.*, hvis indhold jeg mener bør kendes af en videre kreds end netop GBKs medlemmer, ikke mindst af den grund, at B. P., trods sin harme over Dansk Badminton Forbunds spilleudvalg, så klart giver samme spilleudvalg ret i de principper, eller ikke-principper, som lå til grund for udtagelsen. B. P.s artikel lyder:

„De principper — eller måske mangel på principper — som forbundets spilleudvalg har lagt for dagen, er tidligere blevet kritiseret, en enkelt gang også her i bladet. I Politiken for den 13. november kritiseres spilleudvalget, der tillige er udtagelseskomité, for udtagelsen af „landsholdet” mod Sverige den 18. november, idet man fandt, at man burde have afventet resultatet af den internationale match i Oslo, hvor 2 af vore topspillere, Poul Holm og Jørn Skaarup, deltog, inden holdet blev sat endeligt.

Nu kan man naturligvis ikke påstå, at det er for tidligt at udtage holdet 6 dage, før matchen skal finde sted, men vi må tiltræde Politikens kritik af, at man ikke afventede resultatet fra Oslo. Efter den foreløbige udtagelse udtalte spilleudvalgets formand til pressen, at man ville afvente fællestræningen, inden holdet endeligt blev sat, men denne tanke må man senere have opgivet, da fællestræningen først begyndte 3 dage efter holdets endelige udtagelse. Når man ventede så længe med at udtage det endelige hold, kunne

man vel nok have ventet de 5 timer mere, indtil resultatet fra Oslo forelå, hvor de 2 topspillere fra Danmark mødte de svenske elitespillere. Poul Holm besejrede ikke blot Jørn Skaarup i single, 15-11, 7-15, 15-12, men vandt også herre-double sammen med Jørn Skaarup. Det synes derfor ikke at være helt velmotiveret, at forbundet til kampen den 18. ds. vragede Poul Holm i single og i stedet for tog Arve Lossmann med. Nok vandt Arve Lossmann over Poul Holm i Valbys turnering, men alle ved jo, at Poul Holm kan have sine „sorte dage”, selvom de efterhånden er blevet sjældne.

Nu er Poul Holm heldigvis så god en sportsmand, at han ikke taber humøret, fordi Lossmann noget letkøbt har fået chancen mod Sverige på Poul Holms bekostning. Holm har jo også i forvejen så mange triumfer at falde tilbage på, men alligevel forekommer det os, at Arve Lossmann, som i år spiller i ABC, er kommet lidt for let til sin placering på „landsholdet”, og det er egentlig synd for ham selv, da Lossmann utvivlsomt har samme gode indstilling som Poul Holm.

Skæbnen ville alligevel, at Poul Holm kom med; nogle dage før kampen måtte Jørn Skaarup sende afbud på grund af sygdom, og Poul Holm blev derfor taget med og kom til at spille — 1. herresingle! Dette var jo ikke videre logisk, når forbundet overhovedet ikke anså ham for kvalificeret i single. Konsekvensen af forbundets standpunkt overfor ham burde logisk have været, at Poul Holm var blevet sat til at spille 3. herresingle. Nå, udtagelsen af spillere til repræsentative kampe har

åbenbart ikke meget med logik at gøre. Så meget er sikkert, at Poul Holm klart dokumenterede sin ret til at spille 1. herresingle; for en gangs skyld var det let at se, at Poul ønskede at vinde sin kamp, og der var da heller ikke på noget tidspunkt tvivl om udfaldet.”

Undertegnede vil meget stærkt præcisere, at jeg skriver disse linier uden godkendelse af mine to kammerater i DBFs spilleudvalg eller andre af DBFs ledere.

Mine bemærkninger fremsættes også af den grund, at jeg så udmærket har bemærket den lille pille til Rich. Heilbo om Arve Lossmann og ABC. Hertil er kun at sige, at det er en fornærmelse mod såvel Jørgen Bergqvist som mig, når B. P. mener, at der er adgang for Rich. Heilbo til at „hygge sine egne kartofler”. Rich. Heilbo er jo dog kun en trediedel af DBFs spilleudvalg, og et forsøg af ovennævnte art vil selvfølgelig blive mødt med den skarpeste protest fra de to andre spilleudvalgsmedlemmers side. Det skal dog ikke være et handicap at være medlem af ABC af den grund, at dens formand tilfældigvis er identisk med DBFs spilleudvalgsformand.

Jeg skal ikke gå ind i nogen diskussion med B. P., men rette en hjertelig tak til ham for de sidste linier: *„for en gangs skyld var det let at se, at Poul ønskede at vinde sin kamp”* o. s. v. Det er velgørende for mig at få konstateret, at det ikke er altid, man kan se på Poul Holm, om han vil vinde, derfor tvivlen hos mig ved udtagelsen, men om *off-day* m. v. skal jeg fremsætte mine synspunkter i en anden artikel.

Et nyt klubblad

Et nyt klubblad har set dagens lys. Det er Helsingør Badminton Klub, der netop har holdt sit eget medlemsblad over dåben. Et lille fikst ottesidet blad, der „gerne skulle være et bindeled mellem klubbens bestyrelse og medlemmer og de enkelte medlemmer indbyrdes”. Held og lykke ønskes.

1. divisions resultater

MED SIDSTE NYT OM OPRYKNINGSRÆKKEN TIL DH-TURNERINGEN

PÅ FYN

Resultater fra den fynske holdturnering. Mesterrækken:

O.B.K.	4 kampe	4 points	27-1
Refsvindinge ...	4	2	12-16
Nr. Aaby	4	2	10-18
Harndrup	4	1	11-17
Svendborg	4	1	10-18

O.B.K., der stillede med sit Danmarks-turneringshold, var naturligvis meget overlegen, og det var nærmest en sensation, at holdet ikke fik maksimumsrejse. Det ene nederlag blev hentet i Refsvindinge, hvor Inga Hansen tabte sin damesingle. I bunden var der til gengæld krig på kniven; efter at Harndrup sensationelt havde tabt til Svendborg, så det sort ud for den gamle klub. Men Svendborg kunne ikke klare Nr. Aaby, og så blev det denne klub, der rykkede ud. Det nyoprykkede hold, Refsvindinge, overraskede ved at blive nr. 2, idet det vandt over Svendborg og Harndrup, men iøvrigt var alle 4 hold så jævnbyrdige, at det ligeså godt kunne være blevet det ene som det andet hold, der rykkede ud.

Søndag den 10. december spilledes finaler i alle rækker. Her vandt i 1. division som ventet Rudkøbing over Assens 5-2 og indtager fra næste sæson Svendborgs plads i mesterrækken. Det er noget af en bedrift, Rudkøbing her har udført, idet holdet på tre sæsoner er rykket fra 3. division til mesterrækken.

I 2. division vandt O.B.K. 3 over Refsvindinge uden kamp, idet Refsvindinge ikke stillede fuldtalligt op.

Allested vandt i 3. division over Svendborg 7-0, og Ringe over Middelfart 5-2. Begge de vindende hold rykker op. I finalen vandt Allested over Ringe 4-3, og endelig besejrede Svendborg Middelfart med 5-2.

I oprykningsrækken forløb kampene således:

Nørreby - Sdr. Broby 4-3.

Sørup - Horne 4-3.

Finalen blev vundet af Nørreby over Sørup 5-2. Alle fire hold rykker op i 3. division.

Så er den første kamp om Fyns plads i Danmarks-turneringens oprykningsrække spillet. — Svendborg mødte Refsvindinge i Svendborg, og det blev en meget jævnbyrdig match. Kampen endte 8-8, og det blev de vundne sæt, der afgjorde kampene, og her vandt Svendborg 19-17.

Selv om Svendborg røg ud af mesterrækken, havde man regnet med, at klubben var betydelig stærkere i bredden end de øvrige klubber på Fyn minus Odense, det var derfor lidt af en overraskelse, at kampen blev så jævnbyrdig, men Svendborg er nede i en bølgedal for øjeblikket, så chancerne for at slå vinderen af den anden kamp, Middelfart—Rudkøbing, er ikke store. Denne kamp spilles formodentlig i begyndelsen af det nye år, og her er Rudkøbing klar favorit.

OG PÅ SJÆLLAND

Sjællandsmesterskaberne i holdkamp er nu færdigspillede, og som ventet blev det Lyngby, der vandt første division og dermed retten til at repræsentere Sjællandskredsens oprykningsrækken til Danmarks-turneringen. Sidste år var Lyngby også Sjællands repræsentant, men allerede i første omgang tabte klubben til Triton, Aalborg med 14-2.

Resultaterne i de sidste kampe blev som følger:

1. div. Lyngby - Nykøbing S. ... 11-5
Hillerød - Høng 14-2
2. div. Helsingør - Haslev 3-2
3. div. Slagelse - Lyngby 3-2
4. div. Hornbæk - Vordingborg . 3-2

I 1. divisionskampene tabte Lyngby en kamp i hver kategori, medens Høng ikke formåede at vinde mere end 1. mix. og 2. damesingle mod Hillerød. Det kan måske synes lidt mærkeligt, at Lyngby skulle aflevere fem kampe til Nyk., men til Lyngbys undskyldning (hvis der er noget, der hedder undskyldninger for et sportsnederlag) tjener, at holdet måtte stille op med reserver for to af sine herrer.

DAVINDER MOHAN

stadig i toppen

De to malayiske badmintonspillere besøg i Bombay, som vi omtalte i en tidligere udgave, blev — de fremmede spilleforhold og klimaet ufortalt — en stor succes for Malaya, idet spillerne — *Tan Jin Eong* fra Ipoh i staten Perak og *A. Pirus* fra Kuala Lumpur i staten Selangor — vendte hjem med ikke mindre end to indiske herredouble-mesterskaber i kufferten.

Disse to malayer, der ikke tidligere har stået over for fremmede modstandere, var udvalgt af det malayiske forbund dels for at efterkomme den indiske invitation og dels for at indhøste erfaringer med henblik på den kommende Thomas Cup turnering.

Men sorger og glæder vandrer som bekendt til hobe. Begge malayer måtte i sing-

len lade deres liv til Indiens bedste spiller, *Davinder Mohan*, så nogle erfaringer fik de da med hjem fra fremmed strand.

Mesterskaberne, som det drejede sig om, var mesterskaberne for Cricket Club of India og mesterskaberne for Western India. I finalen i sidstnævnte turnering slog malayerne — med en af tilskuere stopfyldt sal som vidne — Indiens to bedste spillere, *Davinder Mohan* og *George Lewis*, med talene 15-9, 15-6.

I single gik det som sagt knapt så godt. *A. Piruz* kom til kort overfor *Davinder Mohan* med cifrene 15-12, 15-1, medens hans landsmand *Tan Jin Eong*, inden han mødte sit Waterloo, havde den glæde at slå den indiske Thomas Cup spiller *Henry Ferreira* 15-9, 15-10.

„Indien må opbygge et hold bestående af fem eller seks spillere af *Davinder Mohan*s styrke, før landet virkelig kan gøre sig for-

håbninger i Thomas Cup,” udtalte *Jin Eong* ved hjemkomsten fra Bombay, og han tilføjede, at efter hans mening kunne *Davinder Mohan* ikke i øjeblikket slå hverken *Wong Peng Soon* eller *Ooi Teck Hock* (er der i det hele taget nogen, der tror det).

Malayerne priste iøvrigt den indiske gæstfrihed, intet manglede, kun kneb det for dem at skaffe den tilstrækkelige ris til deres måltider. Det samme gjorde sig som bekendt gældende under det malayiske Thomas Cup holds besøg i Europa i 1949.

Vi mindes i denne forbindelse „Simon"s bemærkning i Politiken, hvor han under overskriften: „Det var for meget ris” skrev: „Malayerne havde også deres egen mad med og lavede ris på hotellet hver morgen. Det viste sig — mod forventning — at forrådene var så rigelige, at der også blev nok til danskernes rumper”.

OFFICIELLE

Meddelelser

Københavns Badminton Kreds

Til kvalifikationsturneringen om en plads i oprykningsrækken til Danmarks - holdturneringen har Charlottenlund Badminton Klub, Frederiksberg Badminton Klub og KFB Badminton Klub anmeldt hold.

Turneringen spilles som cupturnering efter Danmarks-holdturneringens propositioner. Hver match omfatter 16 kampe med fire damer og fire herrer, som hver spiller tre kampe, een i hver kategori. Lodtrækningen til turneringen gav følgende resultat: søndag den 21. januar FBK mod KFB, søndag den 28. januar CBK mod vinderen af forannævnte match. Førstnævnte klub er i hvert tilfælde arrangør.

Sjællands Badminton Kreds

Kredsen opfordrer indtrængende de under Sjællandskredsen hørende klubber til at returnere de tilsendte statistiske lister i udfyldt og underskrevet stand inden fristens udløb den 15. januar.

Ny formand:

Roskilde Badminton Club, afdelingschef N. Øllgaard, Vindingevej 61 B, Roskilde, telefon 3596.

Lolland-Falster Badminton Kreds

Lolland-Falsters Badminton Kreds minder om anmeldelserne til kreds-turneringerne. Anmeldelsesfristen til de individuelle turneringer udløber 15. januar, og efteranmeldelser kan ikke modtages.

Derimod er anmeldelsesfristen for junior og ynglingeturneringen udsat til 10. januar. Der er mange anmeldelser, men enkelte klubber er endnu ikke anmeldt. Kredsen skulle jo gerne have så mange klubber som muligt til at sende deres unge spillere til denne turnering.

Klubbestyrelser anmodes indtrængende om at udfylde de udsendte statistiske skemaer, forsyne dem med underskrifter, og indenfor den angivne frist sende dem til kredsens sekretær: P. Lousen, Nygade 21, Nykøbing F.

Nordjysk Distrikt

Første runde af holdturneringen er nu i det store og hele forbi, der er enkelte udsatte kampe. For 2. division er turneringen færdig på nær en enkelt udsat kamp, der kun får betydning for de to klubbens indbyrdes placering. Stillingen er efter første runde således:

2. division: Sæby 6 p. Aa. B. K. 5 p. Hjørring 3 p. Triton 3 3 p. Øster Hurup 2 p. Triton 4 1 p. Triton 5 0 p.
3. div. pulje 1. Sæby 4 p. Skagen 3 p. Sindal 1 p. Hjørring 1 p. Frederikshavn 0 p.
3. div. pulje 2. Aa. B. K. 4 p. Triton 3 p. Skjold 2 p. Brønderslev 1 p. Mou 0 p.
4. div. pulje 1. Jerslev 4 p. Triton 3 p. Skagene 2 p. Brønderslev 1 p. Sindal 0 p.
4. div. pulje 2. Aa. B. K. 4 p. Ulsted 2 p. Skjold 2 p. Triton 1 p. Dronninglund 0 p.
4. div. pulje 3. Vejgaard 4 p. Aabybro 1 3 p. Fjerritslev 2 p. Politiet 1 p. Aabybro 2 0 p.
4. div. pulje 4. Skjold 4 p. Aa. B. K. 2 p. Hobro 1 p. Aars 1 p. Triton 0 p.
5. div. pulje 1. Sterup 3 p. Jerslev 3 p. Sulsted 2 p. Hjørring 1 p. Taars 0 p.
5. div. pulje 2. Flauenskjold 4 p. Hals 2 p. Ulsted 1 p. Langholt 1 p. Gandrup 0 p.
5. div. pulje 3. Skovsgaard 3 p. Fjerritslev 2 p. Birkelse 2 p. Skovsgaard 2 2 p. Danmark 1 p.
5. div. pulje 4. Øster Hurup 2 5 p. Øster Hurup 3 3 p. Rørdal 2 p. St. Brøndum 2 p. Sejlflod 0 p.
5. div. pulje 5. Skalborg 3 p. Skjold 2 p. Rold 2 p. Triton 1 p. Ravnkilde 1 p.
5. div. pulje 6. Rørdal 4 p. Politiet 2 p. Haubro 1 p. Sebber 1 p. Triton 1 p.
6. div. pulje 1. Frøstrup 1 p. Aggersund 1 p. Overlade 0 p. Vester Thorup 0 p.
6. div. pulje 2. Agersted 4 p. Sæby 3 p. Flauenskjold 3 p. Agersted 1 p. Gandrup 0 p.
6. div. pulje 3. Vejgaard 3 p. Bælum 1 p. Øster Hurup 0 p. Sejlflod 0 p.
6. div. pulje 4. Suldrup 4 p. Hornum 3 p. Sebber 2 p. Aars 1 p. Suldrup 2 1 p.
6. div. pulje 5. Aa. B. K. 3 p. Lindholm 3 p. Fjerritslev 2 p. Vodskov 2 p. Aabybro 0 p.

6. div. pulje 6. Skørping 4 p. Støvring 2 p. Svenstrup 2 p. Hobro 2 p. Skalborg 0 p.
 6. div. pulje 7. Danmark 4 p. Sterup 3 p. Skjold 3 p. Aa. B. K. 1 p. Sulsted 0 p.
- JG.

Brønshøj Badminton Klub indbyder herved til sine åbne mesterskaber for B-rækken, der afholdes i dagene 21.—28. januar i „Salling-Hallen“, Sallingvej 61.

Turneringen omfatter som sædvanlig samtlige fem kategorier, men på grund af det formodede store antal deltagere må ingen spiller melde sig i mere end to rækker.

Der udsættes 1. og 2. præmie i alle rækker.

Fyns Badminton Kreds

Ny klub:

Lohals Hou Idrætsforening, formand reb-slager A. Mortensen, Lohals, telefon 63.

Tiden vil vise det

Den uofficielle verdensmester Wong Peng Soon har fra Malaya sendt DBFs formand et julekort som nedenfor gengivet. Som det fremgår af billedet, er det ikke småting, mesteren efterhånden har fået samlet af dyre trofæer, men lige så interessant er det at se datteren, hvis fødsel Wong Peng Soon fik telegrafisk meddelelse om under sit ophold her i Danmark i foråret 1948. Hører vi mon mere om samme datter fremover?

**Københavns
Badminton
Kreds**

Badminton Klubben
Triton
København

KFB
Badminton
Klub

**Københavns
Badminton
Klub**

Badminton
Clubben
Kvik

**Hvidovre
Badminton
Club**

**Amager
Badminton
Club**

LEACHES Sport

NØRREGADE 36

Glædeligt nytår

ØNSKES AF

**Frederiksberg
Badminton
Klub**

Ryparkens
Badminton
Klub

**Charlottenlund
Badminton
Klub**

Kastrup-
Magleby
Badmintonklub

**Valby
Badminton
Club**

**Gentofte
Badminton
Klub**

**Brønshøj
Badminton
Klub**

**Skovshoved
Idrætsforening**

**Badminton
Klubben
»Sving«**

PRIKKEN OVER I'ET...
Aristo

*bedste flugt
største holdbarhed*

DANSK SPORTSVARE INDUSTRI A/s

D.S.I.

